

Viskas priklauso nuo to, ar jautiesi lietuvis

Prieš kurį laiką apie JAV Lietuvių Bendruomenės Tarybos narį Arvydą Urbonavičių rašė „Amerikos lietuvis“, o šiandien „Pasaulio lietuvis“ sveikina jį pradėjus eiti naujosios JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdybos pirmininko pareigas. Arvydas Urbonavičius, kuris dabar jau 23-ejus savo gyvenimo Amerikoje metus diena dienon praleidžia puoselėdamas lietuvybę, neįsivaizduoja savęs kitokio, kaip tik gyvenantį ir alsuojantį lietuviška veikla.

Naujasis JAV LB pirmininkas A. Urbonavičius. Asm. archyvo nuotr.

Kalbino **Evelina KISLYCH-ŠOCHIENĖ**

Š iandien, sulaukęs didelio bendruomenės bei šeimos palaikymo ir tapęs naujuoju JAV LB KV pirmininku, jis galvoja apie svarbiausią šių dienų tikslą – Amerikos lietuvių pilietiškumą artėjant referendumui ir rinkimams, pasaulio lietuvių vienybės jėgą.

Arvydai, gyvenate Jungtinėse Amerikos Valstijose, Nebraskoje. Kokia yra Jūsų atvykimo į šią šalį istorija?

Į Ameriką atvykau 1995-aisiais metais, kai, susirgus mūsų pirmagimiui Martynui, beje, gimusiam čia, Amerikoje, 1992 metais, nepavyko jo išgydyti Lietuvoje. Iš pradžių planavome čia pabūti trumpą laiką, vėliau jis užsitęsė iki

metų, o šiandien šioje šalyje jau praėjo beveik ketvirtis gyvenimo.

Kaip įsitraukėte į bendruomenės veiklą?

Pirma pažintis su lietuvių bendruomene įvyko tuo metu veikusioje Šv. Antano lietuvių parapijoje. Mielas ir šiltas bendravimas greitai peraugo į bendruomenės veiklą. Tai buvo už mano supratimo ribų. Lietuviai Amerikoje, kaip organizacija, man buvo naujas pasaulis. Tuo metu susižavėjau jų veikla ir lietuvybe plačiąja prasme. Stebino jų nenumaldoma meilė Lietuvai. Atsidūriau šalia žmonių, kurie matuoja gyvenimo laiką savo nuveiktais darbais.

Po kelerių metų buvau išrinktas į Omahos Lietuvių Bendruomenės

vicepirmininko pareigas. Ratas įsisuko. Vaikai lanko lietuvių šeštadieninę mokyklėlę, visa šeima įsijungėme į Omahos „Aušros“ tautinių šokių grupę.

Ar galėtumėte papasakoti, ką veikiate - dirbate JAV?

Iš pradžių gilinau anglų kalbos žinias mokyklos suole.

Pradėjau nuo smulkių namų interjero detalių gamybos ir baldų aprašymo kompanijos. Prie verslo plėtimo plano prisidėjo žmona, baigusi interjero dizaino studijas. Namų statyba ir dizainu neapsiribojome, bet čia buvo mūsų kartinis akmuo tolimesnei veiklai. Šiandien projektų apimtys gerokai išaugusios, nuo privačių pastatų perėjome iki komercinių objektų

statybos, dizaino. Didelės pagalbos sulaukiau iš vyresniojo sūnaus, kai jis, baigęs universitete statybų vadybą, įsijungė į mūsų gretas.

Ar jūsų vaikai šneka lietuviškai?

Be abejo. Žemė apsimetu, jeigu nekalbėtu! Namuose, su seneliais Lietuvoje bendraujame lietuviškai, už namų durų jų gyvenimas sukasi angliakalbių aplinkoje. Didelė pagalba buvo šeštadieninė mokyklėlė, kurios mūsų vaikams ilgai lankyti neteko. Dėl mažėjančio vaikų ir parapijiečių skaičiaus mokykla, o vėliau ir bažnyčia, buvo uždarytos.

Šokant tautinių šokių grupėje, vasaros, praleistos Dainavos „Ateitininkų“ stovykloje Mičigano valstijoje, padėjo vaikams plėsti lietuvių kalbos žinias ir draugų ratą.

Užmerkiu akis į daromas kalbos klaidas, bet palaikau jų norą neprarasti tapatybės, neprarasti taip jų mylinčių senelių ir tėvų kalbos.

Ką jums asmeniškai reiškia bendruomenė?

Tai yra bendravimas su žmonėmis, kurie žiūri viena kryptimi. Bendruomenė man reiškia, kad galiu būti suprastas ir naudingas. Bendruomenėje aš galiu kurti Lietuvai

ir dėl Lietuvos, kur mano idėjos ir žinios yra reikalingos. Bendruomenė man davė galimybes būti šalies ambasadoriumi užsienyje.

Kur semiatės tiek energijos puoselėti lietuvių?

Juk žmogus įvertina daugelį dalykų tik tuomet, kai jų netenka. Trūko Lietuvos!

Polėkio puoselėti lietuvių variklis – mūsų vaikai. Viskas atsiremia į tai, ką paliksi po savęs, sieki nenukirsti šaknų, kad galėtum augti. Pasakysiu ne savo žodžiais: „Mes nepaveldėjome savo kultūros, kalbos ir rašto iš savo protėvių. Mes pasiskolinome juos iš savo vaikų.“ Skolą reikia gražinti.

Ar tikėjotės, kad vieną dieną sėsite už bendruomenės vairo?

Jeigu sakyčiau, kad mane tai nustebino, būtų netiesa.

Savo aktyvią veiklą bendruomenėje pradėjau nuo 1997 metų, Omahos Lietuvių Bendruomenės vicepirmininko pareigų. Mokiausi bendruomenės gyvenimo. Nuoširdi ir aktyvi Omahos bendruomenė davė tvirtus pagrindus ir gaires. 2002 metais buvau išrinktas į JAV Lietuvių Bendruomenės Tarybą. Pirmą kartą labai ne-

drašiai įžengiau į salę jausdamas veriančius žvilgsnius. Taip, buvau pirmas „trečiabangis“. Man visi jie – autoritetai, dinastijų atsto-

Man visi jie – autoritetai.

vai, kurie sugebėjo kurti, išlaikyti ir tęsti lietuvių puoselėjančią veiklą JAV.

2010 metais iškilo aktualus, kaip ir šiandien, pilietybės klausimas. Dėl pilietybės išlaikymo aktyviai pasisakiau, būdamas LR Seimo ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės komisijos nariu 2012–2016 metais, Lietuvoje ir Amerikoje.

Esu mokomojo vadovėlio „Kas yra lietuvių bendruomenė“ bendraautorius, gerai suprantu šių dienų bendruomenės veiklos pasiekimus, trūkumus ir iššūkius.

Tądien, atvykęs į Portlandą, gavau labai didelį palaikymą ir pasiūlymą kandidatuoti į pirmininko pareigas. Viskas vyko natūraliai. Pirmiausia „telekonferencija“ su šeimos taryba, trumpas prisistatymas ir galiausiai balsavimas. Balsavimo rezultatų buvau nustebintas, supratau, kad turiu daugumos palaikymą ir negaliu apvilti. Pažadėjau dirbti čia ir dabar, dirbti kartu.

Kaip į tai reagavo Jūsų šeima?

Susilaukiau ir šilto palaikymo, ir nuoširdžios kritikos. Kai žmona Raminta, kuri ne tik yra verslo partnerė, bet ir šiuo metu eina Kryžkelės apygardos pirmininkės ir Omahos Lietuvių Bendruomenės vicepirmininkės pareigas, apsiėmė nešti padidėjusi krūvį šeimoje, sūnus Martynas sutiko prižiūrėti ir mano dalį darbų projektų, jaunėlis Lukas, studijuojantis politinius mokslus ir atliekantis tarnybą Amerikos armijoje, pareiškė turintis viziją ir norą ateityje padirbėti diplomatiniam korpuse Lietuvoje – tai mane motyvavo dar labiau. ▶

Pasaulio lietuvis A. Urbonavičius su Prezidente. Asm. archyvo nuotr.

Urbonavičių šeima. Asm. archyvo nuotr.

Nuo pat pirmo vadovavimo bendruomenei mėnesio klausime, koku keliu eisite?

Pramintu. Noriu dalintis patirtimi, neleisti išnykti gairėms, kurias ilgus metus kūrė išeivija. Noriu tęstinumo puoselėjant kalbą, šokį, dainą, istoriją, kultūrą. Noriu matyti JAV LB stiprią, augančią ir įtakingą.

JAV lietuviai - itin stiprūs. Kokia yra to priežastis?

Susitelkimas – to pagrindas ir esmė. O stiprybė – žmonės. Noras bendruomeniškume surasti sąlyčio tašką.

Kiek lietuvių organizacijų skaičiuojama JAV?

Skaičiai dideli! „Lietuvių Fondas“, lituanistinės mokyklos, tautinių šokių grupės, chorai ir ansambliai, Vyčių ir Šaulių sąjungos, ateitininkai ir skautai, socialiniai skyriai, sporto klubai, vaikų sveikatos ir mokslo pagalbos organizacijos, rotariečių klubai, moterų

ir medžiotojų draugijos. Tai organizacijos, turinčios genialių idėjų, virstančių realiais planais. Vieni siekia išlaikyti tradicijas, kalbą, kultūrą, kiti – finansiškai remti projektus čia, už Atlanto, ar

Bet visų vienas tikslas – dirbti „vardan tos“.

Lietuvoje. Bet visų vienas tikslas – dirbti „vardan tos“.

Kartos keičiasi - senąją keičia naujoji. Ar matote tame iššūkį?

Viena epocha baigėsi ir esame dėkingi tai kartai, kuri sudėjo tvirtus šios organizacijos pagrindus. Jų pastangomis nepriklausomos Lietuvos įtvirtinimo vizija įgyvendinta.

Taip, mūsų laukia nauji iššūkiai. Išlaikyti, kas buvo iškovota, padėti stiprėti JAV LB, didinti naujų narių skaičių, skatinti Lietuvos augimą, padedant visai mūsų diasporai, palaikyti glaudžius ryšius

su Lietuva ir bendradarbiauti su diplomatinio korpusu, turėti svarų žodį ne tik Pasaulio Lietuvių Bendruomenėje, bet ir JAV visuomeniniame gyvenime.

Kokiai veiklai Jūs, kaip pirmininkas, dabar skiriate daugiausia dėmesio ir kokį įvykį laikote svarbiausiu Jums ir visiems JAV lietuviams?

Tai yra referendumas ir rinkimai! Esu pozityvus žmogus ir realistas. Prieš pradėdamas, turiu gerai atlikti namų darbus. Planuojame įsteigti laikinąją komisiją prie JAV LB KV, suburti žmones, kurie skleistų žinių apie JAV Lietuvių Bendruomenę ir pasaulio lietuvius. Tai yra labai svarbu, nes kiekviena žinia tik sustiprina suvokimą ir santykius. Surasti idėją, kaip pažadinti kiekvieno iš mūsų, pasaulio lietuvių, pilietiškumo pareigą.

O viskas priklauso nuo to, ar Tu jautiesi lietuvis...

Ačiū už pokalbį. ■